GŁOS ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA

Miesięcznik parafii pw. św. Mikołaja w Bydgoszczy-Fordonie

Nr 7-8 (177) Rok XV Lipiec - sierpień 2013 ISSN 1508-5910

Odpust Świętej Anny

28 lipca obchodziliśmy w naszym kościele odpust św. Anny Samotrzeć – drugiej patronki naszej parafii. Sumę odpustową odprawił i Słowo Boże wygłosił ks. Janusz Tomczak, proboszcz parafii pw. św. Jana Apostoła i Ewangelisty. Mszę św. koncelebrował o. Szymon Zaporowicz OFMCap. Po Mszy św. wierni uczestniczyli w procesji Eucharystycznej.

Żywot Świętej Anny

Według starego podania św. Anna urodziła się w Judei, gdzie w Betlejem był jej rodzinny dom. Jej rodzice - Natan i Maria byli potomkami królewskiego rodu Dawida. Nie posiadali ziemskich dostatków, lecz bogaci byli w cnoty i dobre uczynki.

Anna otrzymała od swoich rodziców staranne wychowanie, pogłębione przez służbę w świątyni jerozolimskiej. Swojego męża Joachima poślubiła gdy miała 24 lata. Joachim także pochodził z pokolenia Dawidowego. Wychowywał się w zamożnej i znakomitej rodzinie w Nazarecie. Joachim i Anna uważali swoje małżeństwo jako związek święty, przez Boga złączony.

Anna była wzorem i przykładem życia dla wszystkich małżonek. Choć byli małżonkami szczęśliwymi, Pan Bóg ciężko doświadczył tych małżonków brakiem potomstwa. Przez dwadzieścia lat małżeństwa nie doczekali się ani synów, ani córek. W kulturze żydowskiej brak dziecka był uważany za hańbę i karę Bożą.

Pewnego dnia Anna udała się do ogrodu, by tam opłakiwać swoje życie. Kiedy podniosła oczy w niebo i zobaczyła gniazdo wróbli na drzewie laurowym, wypowiedziała błagalną modlitwę do Boga: „Panie, Boże wszechmogący, który obdarzyłeś potomstwem wszystkie stworzenia, zwierzęta dzikie i domowe, gady, ryby, ptaki i wszystko to cieszy się ze swego potomstwa, dlaczego mnie jedną odsunąłeś od daru twojej łaskawości? Ty wiesz, Panie, że do początku małżeństwa złożyłam ślub, iż jeżeli dasz mi syna lub córkę ofiaruję je tobie w twym świętym przybytku". Wtedy ukazał się Anioł, który zapowiedział narodzenie dziecka.

Małżonkowie ogromnie ucieszyli się tą radosną nowiną. W 45 roku życia Anny, dnia 8 września urodziła się dziewczynka, której zgodnie ze zwyczajem żydowskim w piętnastym dniu nadano imię. Gdy Maryja podrosła, Anna wypełniła ślubowanie. Udała się z mężem Joachimem i córką Maryją do Jerozolimy, wprowadzili córkę do świątyni i poświęcili ją na służbę Bogu. Maryja służąc w świątyni wzrastała w łasce i miłości Bożej. Maryja wyrosła w świątyni i pozostała tam aż do dwunastego roku życia, prześcigając wszystkie inne dziewczęta swoją pobożnością, znajomością Boskiego prawa, w pokorze, w czystości i w każdej cnocie.

Fot. Jerzy Rusiniak

25 lipca przypada wspomnienie św. Krzysztofa patrona kierowców. Po uroczystościach odpustowych, ks. Janusz Tomczak odmówił modlitwę i poświęcił pojazdy mechaniczne.

Na pielgrzymkowym szlaku

Po raz 34. Pieszo do Matki Bożej Chełmińskiej

1 lipca z naszej parafii wyruszyła kolejna XXXIV pielgrzymka do Matki Bożej Bolesnej w Chełmnie. Po porannej Eucharystii, której przewodniczył ks. Dariusz Kozłowski, pielgrzymi ruszyli w drogę, aby w sanktuarium chełmińskim złożyć swoje troski, radości i powierzyć wiele intencji Matce Bożej. Dla naszych Parafian była to specyficzna pielgrzymka ze względu na przypadające w tym czasie zmiany wikariuszy w całej diecezji. Właśnie ze względu na te wydarzenia, ks. Dariusz nie mógł przewodniczyć naszej grupie. Poza tym razem z nami szli i animowali fantastycznym śpiewem klerycy Wyższego Seminarium Duchownego Księży Misjonarzy Wincentego a'Paulo. Warto przy tej okazji podziękować organizatorowi – Sławomirowi Gulczyńskiemu, który zadbał o każdy szczegół pielgrzymki i tak ją poprowadził, że wszyscy z uśmiechem na twarzy weszli w progi chełmińskiego sanktuarium. Po wigilijnych uroczystościach (2 lipca mieszkańcy Chełmna przeżywają parafialny odpust) wspólnie posililiśmy się kiełbaskami z grilla. Odwiedził nas wówczas ks. Darek, który przybył po odprawieniu wieczornej Mszy Świętej, aby wraz z nami spędzić choć trochę czasu. Myślę, że każdy z niecierpliwością wyczekuje następnych wakacji i kolejnej pielgrzymki. A zatem do zobaczenia za rok!

kl. Jarosław

Z Gdańska...

Fot. Jerzy Rusiniak

...i Chojnic do Częstochowy

Fot. Aleksandra Piątkowska

Dzisiaj tu jutro tam, każda radość krótko trwa

30 czerwca na Mszy św. o godz. 11:00 pożegnaliśmy ks. Dariusza Kozłowskiego, który decyzją ks. biskupa ordynariusza z dniem 1 lipca został przeniesiony do parafii św. Antoniego w Bydgoszczy.

Delegacje wspólnot parafialnych, jako przedstawiciele parafii, dziękowały ks. Darkowi za pięcioletnią posługę wikariuszowską w naszej parafii.

Najwięcej łez wycisnęły z oczu zgromadzonych w kościele słowa piosenki w wykonaniu scholi parafialnej:

Zapytałam Księdza Darka, czy on nadal w sercu ma
nas, te dzieci, co tak pokochały Go?!
– Ja was w sercu będę mieć, choć kto inny woła mnie.
Dziś Antoni Święty wzywa, muszę iść.
Ref. Dzisiaj tu jutro tam, każda radość krótko trwa, dobrze
z sobą było nam, więc śpiewajmy dzisiaj tu a jutro tam.
Dziś Ksiądz Darek nas opuszcza, cały lud wzruszony jest.
Czas się rozstać, nowy kościół czeka już.
Stary Fordon łzy ociera, tam Antoni drzwi otwiera.
W naszych sercach pozostaniesz zawsze już.

Życzymy ks. Dariuszowi na nowej parafii błogosławieństwa Bożego, opieki Matki Boskiej oraz wsparcia św. Antoniego.

Słowa piosenki:
Marek Genczelewski z córką Justyną oraz Ewa Peplińska.

Fot. Jerzy Rusiniak

Siostra Bronisława odchodzi do Chełmna

25 sierpnia na Mszy św. o godz. 8:00 pożegnaliśmy siostrę Bronisławę, przełożoną domu zakonnego sióstr miłosierdzia przy ul. Piekary, która decyzją władz zakonnych z dniem 27 sierpnia została przeniesiona do Chełmna.

Na zakończenie Mszy św. ksiądz Proboszcz skierował do Siostry następujące słowa: *Dziękujemy Siostrze Przełożonej za sześć lat współpracy i życzliwości, jaką darzyła naszych parafian i nas kapłanów. Dziękujemy za udostępnienie domu Sióstr dla spotkań Akcji Katolickiej. Wyrażamy wdzięczność za angażowanie się w dzieła charytatywne, zwłaszcza w przygotowanie wigilii dla dzieci, a szczególnie za troskę o chorych i samotnych. Bóg zapłać za coroczne przygotowywanie Drogi Krzyżowej i Jasełek dla dzieci. Szczególne słowa wdzięczności składamy Siostrze za budowanie jedności, życzliwości i wspólnoty Sióstr z parafianami i kapłanami. Matka Boża Nieustającej Pomocy niech wyprasza u Syna dla Siostry zdrowie, zapał i siły do pomagania potrzebującym, a pomoc i służba ubogim niech napełnia Siostrę Bożą radością.*

Do podziękowań i życzeń dołączyły się wspólnoty parafialne, w szczególności młodzież ze świetlicy „Kącik".

Fot. Jerzy Rusiniak

Przygotowanie dzieci i młodzieży do przyjęcia sakramentów

Wychodzimy z elementarnego założenia –

Sakramenty przyjmują tylko ludzie wierzący i praktykujący

Poniższe wymogi są tylko przypomnieniem istotnych obowiązków katolika.

Niewypełnienie ich będzie wyrazem rezygnacji z przyjęcia I Komunii św. w wyznaczonym terminie, będzie oznaczało przygotowanie się młodego człowieka w późniejszym i bardziej stosownym czasie.

Przygotowanie do przyjęcia I Komunii Świętej

Przygotowanie do I Komunii Świętej trwa dwa lata, obejmuje dzieci kl. II i III. Ten dwuletni czas przygotowania kształtuje religijność dziecka, często na całe życie. Prowadzone jest ono:

- w szkole, gdzie dziecko zdobywa potrzebną wiedzę do godnego i owocnego przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii.
- w kościele - tym przygotowaniem są objęte wszystkie dzieci naszej parafii z klas II, bez względu na to, do jakiej uczęszczają szkoły. To przygotowanie odbywa się równolegle ze szkolnym.

Dzieci kl. II zobowiązane są do:

- uczestnictwa z rodzicami we Mszy św. o godz. 11:00. Po każdej Mszy św. dzieci będą oddawać karteczki potwierdzające ich obecność i uczestnictwo w Najświętszej Ofierze,
- uczestnictwa w spotkaniach formacyjnych w kościele, w każdą trzecią sobotę miesiąca, o godz. 9:00, jako przygotowanie do spowiedzi,
- udziału w nabożeństwach (różaniec, roraty, droga krzyżowa),
- uczestnictwa w szkolnych rekolekcjach wielkopostnych.

Przygotowanie do I Komunii św. obejmuje także rodziców, gdyż ma być czasem pogłębienia życia religijnego całej rodziny. I tak:

Rodzice dzieci kl. II:

- złożą „Deklarację Rodziców przed I Komunią Dziecka" w niedzielę, 29 września, na Mszy św. o godz. 11:00. Deklaracje można odbierać we wrześniu w zakrystii po Mszach św. lub w biurze parafialnym,
- przyjdą na dwa spotkania formacyjne w ciągu roku prowadzone przez księdza proboszcza; spotkania odbędą się niedzielę, 6 października i 10 listopada, po Mszy św. o godz. 12:30.

Przygotowanie do bierzmowania

- uczniowie klas III gimnazjum, którzy uczestniczyli systematycznie w spotkaniach formacyjnych w ubiegłym roku katechetycznym, proszeni są o odbiór książeczek do bierzmowania oraz druków (karteczek) potwierdzających udział w spotkaniach formacyjnych, spowiedzi i niedzielnej Mszy św.
- rodziców uczniów kl. II gimnazjum prosimy o odbiór „Deklaracji zgłaszających kandydata do sakramentu bierzmowania" i materiałów informacyjnych.
- materiały dla uczniów klas II i III należy odbierać we wrześniu w zakrystii, po Mszach św. niedzielnych, a w dni powszednie w biurze parafialnym.
- uczniowie kl. II gimnazjum osobiście złożą wypełnione i podpisane deklaracje w niedzielę, 29 września, na Mszy św. o godz. 9:30.
- uczniowie klas III gimnazjum, którzy w roku ubiegłym nie uczestniczyli w formacji, a pragną w tym roku przystąpić do bierzmowania, proszeni są o zgłoszenie osobiste do ks. Edwarda Wasilewskiego. Dotyczy to także osób, które od niedawna mieszkają na terenie naszej parafii.

Święty Mikołaj do dzieci...

Uważaj, abyś niczego nie zgubił

Już niedługo rozpocznie się nowy rok szkolny i katechetyczny. Niektóre dzieci cieszą się, bo już jest zbyt nudno. Inne, szczególnie starsze, najchętniej zaczęłyby nowe wakacje. A są i tacy, którzy się trochę boją, gdyż zaczynają nową szkołę – gimnazjum. Proszę się tak mocno nie przejmować. Po paru dniach przyzwyczaimy się do tego, że trzeba iść do szkoły. Dawno, dawno temu, na nowy rok szkolny rodzice kupowali swoim dzieciom co roku nowy tornister. Działo się tak dlatego, że te tornistry były zrobione z papieru – takiej twardej tektury, pomalowanej na brązowo. Nie wszystkich rodziców było stać na drogie teczki szkolne. Czasami już po miesiącu niektórzy chłopcy musieli nosić książki, zeszyty, drugie śniadanie, trampki i koszulki na wychowanie fizyczne w dziurawych teczkach.

Oto historia zagubionej piątki z matematyki

Kiedyś klasa VI a miała kartkówkę z matematyki. Taką krótką, na pięć minut. Pani sprawdziła zadania. Ze wszystkich chłopców najbardziej cieszył się Daniel. Otrzymał bowiem piątkę. Wtedy piątka była najlepszą oceną – tak jak dzisiaj szóstka. Tym razem nie został, aby grać z kolegami „w nogę", tylko prosto pobiegł do domu pochwalić się piątką.

– Mamo! Mamo! – krzyczał już w progu – Dostałem dzisiaj piątkę z matematyki! Nikt z kolegów nie miał piątki. Tylko ja!

– No to pokaż, syneczku, pokaż – uradowana mama czekała na potwierdzenie słów syna. Daniel zaczął szukać kartki w tornistrze. – Boże! Synku, zlituj się! Jak wygląda twój tornister!? Miesiąc temu był nowiutki, a coś ty z nim zrobił!

Ale Daniel już tych słów nie słyszał. Wyjął wszystko, co było w tornistrze: dwie książki, trzy zeszyty, jakiś super klej, scyzoryk, duży nóż z kuchni, dyskietki do komputera, jakieś patyki, stary zegarek elektroniczny. Było wszystko, oprócz kartki z piątką z matematyki.

– Dziecko! Co ty nosisz do tej szkoły? No, pokaż tę piątkę.

Niestety! Kartki nie było. Widocznie wypadła mu z zeszytu i zgubił ją po drodze. Nigdy nie dbał o tornister. Nigdy go też nie zamykał. Szedł zawsze ze szkoły prosto na boisko, rzucał tornistrem w kąt i kopał „piłę". Teraz o mało co, a rozpłakałby się. Tak bardzo chciał pochwalić się oceną. Mama pokiwała głową i obiecała mu, że jak otrzyma jeszcze piątkę z języka polskiego i historii, to kupi mu nowy tornister.

Trudna jest ta mowa

W świątyni w Kafarnaum spotkali się uczniowie z Jezusem. Można powiedzieć, że uczniowie mieli jedną z trudniejszych lekcji. Jezus mówił im bowiem o spożywaniu Jego Ciała i Krwi. Niewielu uczniów rozumiało te słowa. Niektórzy nawet byli zgorszeni tym, co mówi. Nie wierzyli bowiem w Jezusa, w Jego moc uzdrawiania, w to, że jest Mesjaszem. I dlatego, po tym spotkaniu w Kafarnaum, wielu uczniów odeszło od Niego. To tak jakby nawet nie chcieli pomyśleć nad słowami Chrystusa. Pozostali tylko apostołowie.

A myśmy uwierzyli i poznali

Trudno jest być pilnym uczniem. Wiedzą to ci, co chodzą do szkoły. Mama i tato też wiedzą, co to znaczy pisać sprawdzian, klasówkę lub odpowiadać przy tablicy.

Do takiej kartkówki z matematyki, języka polskiego, fizyki, historii, języka angielskiego i innych przedmiotów trzeba się dobrze przygotować. A co zrobić, jeżeli ktoś zaniedbał spotkania z Jezusem: zaniedbał modlitwę, nie uczestniczył we Mszach św., zaniedbuje katechezę, zgubił zeszyt od religii i teraz chce przepisać od koleżanki tylko dlatego, że siostra katechetka tak kazała? Co zrobić? Przecież, tak naprawdę, to ten ktoś nie będzie wiedział, co Jezus pragnie mu powiedzieć w życiu. Spróbujcie zastanowić się, co powiedzieć takiemu uczniowi. Może to, że da się wszystko naprawić, że warto iść do spowiedzi, na niedzielną Mszę św., być pilnym na lekcjach religii, pamiętać o modlitwie rannej i wieczornej, słuchać rodziców i nauczycieli itd. Spróbujmy pomagać sobie nawzajem dobrym słowem i przykładem.

Życzę wszystkim dzieciom, a także rodzicom i nauczycielom, aby uważnie słuchali słów Jezusa, bo On ma słowa życia wiecznego.

Pismo Święte – słowo Boże niech wam towarzyszy w całym nowym roku szkolnym i katechetycznym.

Poznajemy Je podczas wspólnej modlitwy w kościele, na katechezie i w domu rodzinnym.

Serdecznie zapraszamy wszystkie dzieci wraz z rodzicami do udziału w niedzielnej Mszy św. o godz. 11:00.

Szczęść Boże

ks. Zbyszek

...i młodzieży

Mądrze w nowy rok szkolny

Rozpocznie się już rok szkolny. Po czasie wakacji, odpoczynku i dobrej zabawy, chyba nie bardzo chce się nam wracać do szkoły. Zrelaksowani i odprężeni, może mruczycie pod nosem, że znowu trzeba iść do tej „beznadziejnej budy". Znowu będą od nas wymagać, męczyć nas każąc się uczyć i uczyć, tak jakby to wszystko było na coś potrzebne. Pewnie myślimy: „Po co mi wiedzieć, co działo się w XII wieku albo dlaczego jakiś ptak jest pod ochroną? Jak chce, to niech wyginie, więcej miejsca dla innych, a w tym czasie mógłbym tyle rzeczy zrobić na „kompie"! A ile seriali ściągnąć z neta i oglądać! Tyle filmów przejrzeć, tyle gier rozpracować! Wszystko można by robić! Po co się tyle uczyć?" A może znajdą się tacy, którzy bardzo się cieszą, którzy czekali na ten dzień z niecierpliwością i utęsknieniem.

Nauczyciele z kolei w głowach mają jeszcze spokój i ciszę, a tu już słychać hałas korytarzy, niesforne dzieci i młodzież. Nie wspominam już o rodzicach, którzy przychodzą tak często z pretensjami. Bo nauczyciele wymagają, by w domu poświęcać czas na przypilnowanie dziecka, na zwrócenie mu uwagi na takie czy inne zachowanie. Bo wymagają, by rodzice zainteresowali się swoim synem czy córką i ich postępami w nauce i kulturze bycia. A może znajdą się tacy, którzy czekali i tęsknili za Wami, droga młodzieży?

Tak, to czas powrotu z wakacji, jeśli ktoś je miał, bo znam wielu, którzy cały ten czas przepracowali, by coś sobie zaoszczędzić na najbliższy rok.

I w ten nowy rok szkolny wchodzimy ze słowem Boga. Co ono nam głosi? Otóż Chrystus mówi o nienawiści wobec najbliższych. Czy o to Mu chodzi? Mówi o wojnie i strategii, jaką podejmuje każdy król przed rozpoczęciem bitwy. Czy mam walczyć sprytnie i przebiegle z nauczycielami w szkole? Mówi o projekcie jakiejś wieży. Czy mam zacząć kopać fundamenty, albo iść po szkole do pracy, by zacząć coś budować? Wiele dziwnych pytań. Różnych i niezrozumiałych.

Otóż najpierw trzeba sięgnąć do pierwszego czytania. I tam natchniony autor zadaje nam pytanie: *Któż z ludzi rozezna zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana?* (...) *i przewidywania nasze zawodne* (Mdr 9, 13). Kto z nas obecnych wsłuchał się w głos Boga? Co Bóg przez swoje słowo chce nam powiedzieć? Nie mamy się skupić na tym, co powierzchowne, ani patrzeć na to, co my sobie myślimy na ten lub inny temat.

Trzeba sięgać po mądrość pochodzącą od Boga. Dzięki niej lepiej zrozumiemy otaczający świat i możemy dobrze przygotować się na to wszystko, co dzieje się i zdarza na drodze naszego codziennego życia.

Znamy z pewnością ludzi, którzy doradzają nam wiele razy, jak postąpić w codziennym życiu. To najczęściej są nasi rodzice. Poświęcają czas, by przekazać nam wiele pięknych myśli. Oni wiele już przeżyli, wiele doświadczyli, toteż wiedzą gdzie, kiedy i jakie błędy popełnili. Nie wstydźmy się podejść do swojej mamy lub taty. Zapytajmy, co sądzą o tej czy innej sprawie lub zdarzeniu. Jeśli nie mamy z nimi dobrych relacji, to są inni: babcia czy dziadek, może starszy brat czy siostra, może ktoś inny z rodziny, kuzyn lub ciocia, wujek. Oni w swojej mądrości pomogą nam spojrzeć lepiej na życie, popatrzą z boku na to, czego doświadczamy i co jest dla nas ważne. Podobnie i nasi przyjaciele. Jak wiele jest spraw, z którymi nie pójdziesz do bliskich z rodziny, ale do przyjaciela, osoby, która Cię dobrze zna i chętnie Ci pomoże, która nie odtrąci. Mądrością jest mieć takich przyjaciół, którzy kierują nas ku dobremu, ku temu, co dla nas najlepsze.

Bo któż z was chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie najpierw, a nie obliczy wydatków, czy ma na wykończenie? (Łk 14, 28).

Naszymi doradcami w poszukiwaniu mądrości każdego dnia stają się nasi nauczyciele, wychowawcy i katecheci. Możemy im wiele zarzucić. Może są zbyt wymagający czy też zbyt pobłażliwi. Ktoś będzie chętnie korzystał z posługi księdza podczas spowiedzi, a ktoś inny po lekcjach zapyta o radę swojego wychowawcę w szkole. To oni przekazują nam mądrość wypracowaną przez lata, przekazują nam skarb i lokują go w nas samych. Badają, jaki skarbiec talentów i umiejętności posiadamy w swoich umysłach, sercach i charakterach. Z tego, co posiadamy, będą wydobywać to, co najlepsze, co pomoże zrealizować nam każdy wytyczony cel.

Jeśli kto przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, nadto i siebie samego, nie może być moim uczniem.

Ostatecznie w poszukiwaniu mądrości to Jemu trzeba oddać się bezgranicznie. Wysłuchać wszystkich dobrych głosów i rad, ale ostatecznie upaść na kolana i wsłuchać się w głos serca. Przez sakrament bierzmowania, który otrzymaliście lub otrzymacie, Bóg mocą Ducha Świętego umacnia Was do słuchania. Otrzymujecie ważne dary, między innymi dar mądrości, który ma być pomocą w pokonywaniu wszelkich trudności. Zatem nie bój się, drogi młody przyjacielu. Gdy wszyscy zawodzą, gdy sytuacja w Twoim życiu staje się bardzo trudna, wręcz podbramkowa – jak to mówią niektórzy, nie bój się paść na kolana i prosić Boga o mądrość i pomoc. Zaufaj Mu, a On sam będzie działał. On zawsze jest, jak śpiewa psalmista, *naszą ucieczką. On wspiera pracę rąk naszych i dzieło rąk naszych wspiera* (Ps 90).

Życzę, na początku nowego roku szkolnego i duszpasterskiego w naszej parafii, byście – po każdej pokonanej trudności – zdobywali coraz więcej mądrości i mądrością się kierowali.

Ks. Edward

X LETNIE KONCERTY MUZYKI ORGANOWEJ I KAMERALNEJ

XLetnie Koncerty Muzyki Organowej i Kameralnej za nami. W środę, 28 sierpnia 2013 r., odbył się koncert finałowy, podczas którego zaprezentowali się artyści z regionu: Ewa Polska-Sawoszczuk – organy (Koronowo) oraz zespół pop-gospelowy Quadrans (Bydgoszcz).

W tym roku koncerty odbywały się w dwóch bydgoskich kościołach: w kościele pw. Świętej Trójcy na Starym Mieście oraz w kościele pw. św. Mikołaja w Starym Fordonie. W każdą środę sierpnia melomani muzyki klasycznej mogli wsłuchiwać się w brzmienie organów, podziwiać barwę instrumentów solowych, poznać młodych i bardzo utalentowanych artystów oraz usłyszeć na żywo kameralne składy chóralne wykonujące bardzo różnorodny repertuar.

Organizatorzy dziękują gospodarzom świątyń za umożliwienie zorganizowania koncertów i udostępnienie organów. Do zobaczenia za rok, znowu w sierpniu…

Ewa Sawoszczuk

Marcin Łęcki

Maciej Drapiński

Chór „Święta Cecylia”

Waldemar Krawiec

Izabela Wojciechowska, Marcin Łęcki,
Ewa Sawoszczuk i chór „Święta Cecylia”

Ewa Sawoszczuk

Fot. Jerzy Rusiniak

Remont dachu kościoła

Dnia 6 sierpnia br. rozpoczął się remont dachu nawy głównej naszego kościoła. Stanowi on kontynuację robót zapoczątkowanych w roku ubiegłym, mających na celu kompleksowe rozwiązanie problemu zaciekających wód opadowych. Podzielenie zadania na etapy zostało niejako wymuszone brakiem odpowiednich środków finansowych.

Dach naszej świątyni ma dużą powierzchnię. Dodatkowo skomplikowana bryła, rozbudowana o prezbiterium, kaplicę, zakrystię oraz wkomponowaną wieżę, wymusza dużą ilość obróbek blacharskich, krawędzi pokrytych gąsiorami, a przede wszystkim posiada rozbudowaną więźbę drewnianą, także nieco zniszczoną – przez upływ czasu, korozję biologiczną i przeciekającą wodę. Jakby tego było jeszcze mało, inżynierowie wykryli pewne wady konstrukcyjne, które spowodowały pęknięcia łukowych, murowanych nadproży okien świątyni. W roku ubiegłym pozyskana dotacja ze środków Unii Europejskiej (z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego) wraz z wkładem własnym parafii pozwoliła na przeprowadzenie remontu dachów prezbiterium, kaplicy i zakrystii. W roku bieżącym, dzięki przeprowadzonym nieco wcześniej i szerzej, z wykorzystaniem większej liczby parafian akcji pozyskiwania środków zewnętrznych (także z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz budżetu naszego Miasta – od Miejskiego Konserwatora Zabytków), planujemy zakończyć remont nawy głównej. Niestety, po rozebraniu pierwszych fragmentów pokrycia, wykonawcy prac remontowych napotkali niespodziewane trudności, polegające na braku możliwości zastosowania rozwiązań przyjętych w projekcie wzmocnienia więźby dachowej. Nie było możliwości dojścia do tych fragmentów konstrukcji wcześniej, przed rozebraniem pokrycia. W piątek, 23 sierpnia, autorzy projektu remontu – architekt i konstruktor, wraz z kierownikiem budowy, inspektorem nadzoru i właścicielem firmy przeprowadzającej remont, w wyniku wizji lokalnej, opracowali wariant wykonania wszystkich niezbędnych prac w sposób możliwy do realizacji. Wobec tego nie powinno już być żadnych trudności w kontynuowaniu robót i nie ma zagrożenia opóźnienia w stosunku do przyjętego harmonogramu. Prace przy remoncie dachu nawy głównej powinny zostać zakończone w pierwszych dniach listopada, zatem znacznie wcześniej, niż w roku ubiegłym.

J. Bobkowski

Fot. Maria Rusiniak

Przeprowadzony został remont ogrodzenia przy plebanii. Trzeba było wymienić sfatygowane sztachetki ogrodzenia oraz uzupełnić zdewastowane i powyrywane. Szczególnie było to widoczne przy kościele i od ul. Wyzwolenia. Przy kościele wyrywano sztachetki, by nimi strącać kasztany. Często można było zobaczyć przy tej czynności starszych, prawdopodobnie rodziców dzieci albo dziadków. Swoista lekcja poglądowa „dbałości i szacunku" dla dobra wspólnego.

Dach domu katechetycznego wymagał naprawy. Część dachówek została przełożona, założono także blacharkę i rury spustowe. Przeprowadziliśmy tez remont pomieszczeń domu katechetycznego.

FORDOŃSKA NOC SZTUKI

Pomysł ambitny i świeży – po raz pierwszy w Fordonie odbędzie się Fordońska Noc Sztuki pod patronatem Prezydenta Miasta Bydgoszczy i we współpracy z Muzeum Okręgowym im. Leona Wyczółkowskiego. Trzy nauczycielki z Zespołu Szkół nr 20 wpadły na pomysł nietypowego świętowania 50-lecia szkoły przy ul. Sielskiej. Szkoła jest wpisana w historię Starego Fordonu, może się pochwalić kilkoma pokoleniami absolwentów, zatem spektrum działań musi być szerokie.

Na 14 września 2013 r. zaplanowano kilka wydarzeń kulturalnych dla mieszkańców dzielnicy. Przede wszystkim zapraszamy do trzech miejsc. W synagodze, po raz pierwszy od wielu lat, będzie można obejrzeć jeszcze całkiem surowe wnętrze i zapoznać się z dwiema ciekawymi wystawami. Odbędą się tam również warsztaty fotografii camera obscura prowadzone przez znanego bydgoskiego artystę Marka Noniewicza.

Kolejnym epicentrum wydarzeń będzie kościół św. Mikołaja. Dzięki uprzejmości księdza proboszcza będzie można wysłuchać wykładu dra Tomasza Kawskiego – pracownika UKW oraz posłuchać koncertu zespołu *Sondi Avaruus* grającego na misach tybetańskich i instrumentach etnicznych. Z wielkim podekscytowaniem czekamy na Mszę Świętą celebrowaną w języku łacińskim przez ks. Edwarda Wasilewskiego. Ta msza w intencji szkoły jest kulminacyjnym wydarzeniem obchodów 50-lecia.

Dzieci szczególnie zainteresuje występ Teatru Pantomimy *Dar*, który na Starym Rynku w Fordonie będzie ponad godzinę wprowadzał do krainy baniek mydlanych i aniołów na szczudłach. Dla trochę starszych dzieci przygotowaliśmy Grę Miejską – podchody dotyczące historii dzielnicy. Wszystkich ciekawskich ucieszy zwiedzanie dzielnicy z przewodnikiem, będzie to niepowtarzalna okazja obejrzenia Fordonu z wieży kościoła.

Na zakończenie zapraszamy na występ artystki Agnieszki Rak, która specjalizuje się w tańcu z ogniem. Zapraszamy wszystkich mieszkańców do wspólnego spędzania czasu, niech nasza dzielnica ożyje dzięki kulturze. Trzymajmy kciuki za pogodę i do zobaczenia. Programu imprezy szukajcie również na plakatach.

Organizatorzy:
Hanna Kasica, Ewelina Rejs, Barbara Gierszewska

14 września 2013 r.
Fordońska Noc Sztuki

Stary Rynek w Fordonie

Gra miejska	12:00 - 14:00
Występ Teatru Pantomimy Dar	14:00 - 15:00
Zwiedzanie Starego Fordonu z przewodnikiem	14:00 - 16:00
Taniec z ogniem - Agnieszka Rak	21:30 - 22:00

Kościół św. Mikołaja, ul. Wyzwolenia 2

Wykład historyczny *Dyskretny urok pogranicza* - dr Tomasz Kawski UKW	16:00 - 17:00
Koncert zespołu Sondi Avaruus - dźwięki mis tybetańskich	17:00 - 18:00
Msza święta w j. łacińskim	18:30 - 19:30

Synagoga w Fordonie, ul. Bydgoska 22

Warsztaty fotograficzne Marka Noniewicza	12:00 - 14:00
Wystawa *Przepraszam* - Natalii Wiśniewskiej	12:00 - 18:00
Prezentacja reprodukcji prac Leona Wyczółkowskiego wraz z opowieściami o artyście - Muzeum Okręgowego im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy	12:00 - 18:00

ŚWIĘTO WOJSKA POLSKIEGO

11 sierpnia, w przeddzień 93. rocznicy wielkiej bitwy warszawskiej, która miała miejsce 15 sierpnia 1920 r., i zbliżającego się Święta Wojska Polskiego, odprawiona została – w parafialnym kościele pw. św. Mikołaja w Starym Fordonie – uroczysta Msza św., którą koncelebrowali: proboszcz parafii ks. kan. Roman Buliński i ks. Bogusław Jerzycki. Miała ona przypominać o tych wydarzeniach z naszej historii, które bezpośrednio przyczyniły się do odzyskania i utrwalenia niepodległości II Rzeczypospolitej. Przypomniała nam przede wszystkim o niezwykłych czynach poprzednich pokoleń Polaków, które nie szczędziły ofiar i wyrzeczeń, by Polska, po dramatycznym okresie niewoli i wojen, które przetaczały się przez naszą ziemię, powróciła na mapę ówczesnej Europy i stała się państwem suwerennym, a Polacy mogli cieszyć się zasłużoną wolnością i odbudowywać wielce sponiewieraną Ojczyznę. Data 15 sierpnia, jak i następne dni i miesiące 1920 roku, zapisały się pięknymi zgłoskami na kartach dziejów polskiego oręża.

W tamtym czasie obficie wsiąkała w ziemię krew polskich żołnierzy, a zwłaszcza ochotników, także bardzo, bardzo młodych ludzi. Tak było na przedpolach Warszawy, pod Ossowem, gdzie do walki z przeważającymi siłami wroga prowadził studentów i gimnazjalistów z 236 Batalionu Legii Akademickiej ks. Ignacy Skorupka (sam miał zaledwie 27 lat).

Całkiem podobnie było pod Wólką Radzymińską, gdzie 25-letni por. Stefan Pogonowski szedł na czele 1 Batalionu 28 Pułku Strzelców Kaniowskich. Miał już wtedy za sobą sześć lat doświadczeń wojennych i odniesione rany w boju. W nocy z 14/15 sierpnia batalion najpierw odparł silny atak pułków rosyjskich, a następnie, o 1:00 w nocy, zaatakował wroga powodując całkowitą dezorganizację jego szyków i zmuszając do panicznego odwrotu. Sam Pogonowski został śmiertelnie ranny. Zmarł o 5:00 rano. Dzisiaj wiemy, że desperacki atak żołnierzy batalionu Pogonowskiego miał przełomowe znaczenie dla bitwy warszawskiej.

Po Mszy św. dalsza część uroczystości przebiegała na rynku Starego Fordonu, gdzie byliśmy uczestnikami i świadkami aktu uroczystego wręczenia sztandaru, który - jak każdy sztandar, zwłaszcza wojskowy – jest najważniejszym symbolem dla żołnierza i dla całej jednostki, która go posiada; jest obiektem czci i wierności, aż do oddania życia, czy to na polu bitwy, czy też w innych okolicznościach. Jego utrata oznacza hańbę i całkowitą degradację ducha bojowego i skutkuje rozformowaniem jednostki.

Po odczytaniu przez ppłk. Michała Andrzejewskiego aktu ufundowania, sztandar poświęcił proboszcz parafii św. Mikołaja ks. kan. Roman Buliński, a z rąk generała Dariusza Łukowskiego przyjął go ppłk. Roman Misiak, prezes Zarządu Okręgu Kujawsko-Pomorskiego Związku Oficerów Rezerwy RP.

Obok rynku jest kościół pw. św. Mikołaja. W październiku 1939 r. przed jego murem zostało rozstrzelanych 8 osób. Przy wejściu do kościoła znajduje się tablica upamiętniająca to smutne wydarzenie. Po drugiej stronie znajduje się więzienie, w którym, w latach ostatniej wojny światowej, więzione były, przez niemieckiego okupanta, kobiety polskie i żydowskie. 496 z nich zostało wywiezionych do obozów koncentracyjnych w Auschwitz i Ravensbrük. Po wojnie, w latach pięćdziesiątych, przybywały tutaj także polskie kobiety ze ZWZ, AK i innych organizacji niepodległościowych – osoby, które skazywano za działalność patriotyczną, bo prowadziły walkę o Polskę wolną od obcych, o Polskę niepodległą. Jest z nami porucznik w st. spocz. Irena Anikiejew, członek Związku, która odbywała w tym więzieniu karę za swoje poglądy i działalność niepodległościową. Dzisiaj jest matką chrzestną.

Irenie Anikiejew asystowała równie wielka postać z czasów wojny i trudnych dla Polski czasów powojennych – kpt. Eugeniusz Siemaszko – ojciec chrzestny sztandaru. Przez 10 długich lat po wojnie przesiedział w więzieniach z wyrokiem śmierci, aby Polska była Polską. Długo by trzeba było opowiadać historię jego życia. Należy mówić o tych sprawach, abyśmy wszyscy mieli świadomość, dlaczego ten sztandar został ufundowany i dlaczego jest wręczany tutaj, na rynku Starego Fordonu, przy pomniku Ofiar Wojny.

Zwracając się do uczestników uroczystości, ppłk. Roman Misiak powiedział: *Jestem przekonany, że sztandar stanie się najważniejszym, widocznym znakiem i najcenniejszym skarbem motywującym nas do pracy dla kraju i dla młodszych pokoleń Polaków, idących za nami, a także tych Polaków na Kresach, gdzie [pomoc] nasza jako Związku i pomoc innych organizacji społecznych, samorządowych i państwa jest bardzo potrzebna. Pragnę bardzo serdecznie podziękować, w imieniu Zarządu Okręgu i wszystkich członków ZOR RP im. Marsz. Józefa Piłsudskiego, fundatorom sztandaru, m.in. marszałkowi województwa kujawsko-pomorskiego Piotrowi Całbeckiemu, prezydentowi miasta Bydgoszczy Rafałowi Bruskiemu, prezesom firm, a szczególnie prezesowi firmy Abramczyk Sp. z o.o. Ryszardowi Abramczykowi i współwłaścicielom firmy, także dyrektorowi firmy PROMONT z Bydgoszczy Leszkowi Bujakowi, dziękuję wszystkim członkom Związku, którzy dołożyli swoją, bardzo znaczącą cegiełkę. Dziękuję wszystkim osobom, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się do ufundowania i zorganizowania dzisiejszej uroczystości, w tym szczególnie gorąco szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz dowódcy 1 Pomorskiej Brygady Logistycznej płk. Dariuszowi Plucie.*

W uroczystości wzięli udział:
gen. bryg. Dariusz Łukowski reprezentujący MON,
gen. bryg. Marian Dering,
prezydent m. Bydgoszczy Rafał Bruski,
przewodnicząca sejmiku woj. kujawsko-pomorskiego Dorota Jakuta,
wicewojewoda kujawsko-pomorski Zbigniew Ostrowski,
zastępca dowódcy 1 pomorskiej Brygady Logistycznej płk. Krzysztof Tokarczyk,
prezes Zarządu Głównego ZOR RP płk. Stanisław Tomaszkiewicz i członkowie ZG,
członkowie Związku Oficerów Rezerwy RP,
Kompania Honorowa WP, orkiestra wojskowa pod batutą kpt. Dominika Sierzputowskiego,
poczty sztandarowe, parafianie i mieszkańcy Starego Fordonu. (R)

Rodzice Chrzestni sztandaru:
por. Irena Anikiejew i kpt. Eugeniusz Siemaszko.

Fot. Jerzy Rusiniak

Por. Jan Mocarski, ur. w Strzelcach Górnych. Brał udział w szturmie na Berlin. Żołnierz 17 Samodzielnego Batalionu Saperów Wojska Polskiego. Na zdjęciu z rodziną. Dzięki takiej sztafecie pokoleń pamięć o bohaterach nie zaginie.

Informacje parafialne

Sprawy duszpasterskie

1. Przy figurze św. Antoniego jest ustawiony specjalny pojemnik na przybory szkolne dla dzieci z rodzin potrzebujących.
2. Chorych odwiedzimy w sobotę, 7 września, po rannej Mszy św.
3. Chrzest św. w sobotę, 7 września, na Mszy św. o godz. 18.30, i w niedzielę, 15 września, na Mszy św. o godz. 12.30. Pouczenie dla rodziców i chrzestnych w przeddzień chrztu, po Mszy św. o godz. 18.30.
4. Msze św. na początek roku szkolnego odbędą się:
   - w niedzielę, 1 września, o godz. 11.00, dla klas 0 – II. W czasie Mszy św. poświęcenie tornistrów, książek i przyborów szkolnych,
   - w niedzielę, 1 września, o godz. 9.30, dla klas I, II, III gimnazjum.
   - w piątek, 6 września, o godz. 17.00, dla klas III – VI.
5. Spowiedź dzieci z okazji pierwszego piątku miesiąca i początku roku szkolnego dla wszystkich klas w piątek, 6 września, od godz. 16.00.
6. Msza św. dla dzieci i młodzieży w pierwszy piątek, 6 września, o godz. 17.00.
7. Modlitwy Żywego Różańca kobiet i mężczyzn w niedzielę, 8 września, po Mszy św. o godz. 8.00.
8. W niedzielę po Mszach św. są rozprowadzane cegiełki o nominałach 1, 2 i 5 zł. Pozyskane środki przeznaczamy na zakup wyprawek szkolnych, a także na dofinansowanie wyżywienia dzieci.
9. Zbiórka i wydawanie odzieży w każdy wtorek, w domu katechetycznym, od godz. 16.00 do 18.00.
10. Różaniec za zmarłych, których wspominamy w „zdrowaśkach" rocznych, w środę, 11 września, o godz. 17.45, a o godz. 18.15 nowenna do MB Nieustającej Pomocy, następnie Msza św. w intencji tych zmarłych.
11. Nabożeństwo Fatimskie w piątek, 13 września, o godz. 20.00.
12. Apel Jasnogórski w poniedziałek, 16 września, po Mszy św. wieczornej. Po nabożeństwie spotkanie Akcji Katolickiej.
13. Spotkanie organizacyjne wolontariatu młodzieży w domu katechetycznym w środę, 18 września, o godz. 17.30. Zapraszamy uczniów gimnazjum i szkół średnich, którzy pragną włączyć się w to dzieło.

Służba liturgiczna

1. Spotkanie ministrantów i nowych kandydatów w piątek, 6 września, o godz. 19.00, w zakrystii.
2. Spotkanie lektorów i nowych kandydatów na lektorów w piątek, 6 września, o godz. 19.30, w zakrystii.

Sprawy gospodarcze

1. W sierpniu kolekta gospodarcza wyniosła 5.286 zł. Z wszystkich kolekt tego roku, od I do VIII, zebraliśmy 56.567 zł.
2. Ofiary jednorazowe w tym roku złożyło 70 rodzin, w sumie z tych ofiar zebraliśmy 12.180 zł.
3. Zostało naprawione ogrodzenie plebanii i kościoła.
4. Został naprawiony dach domu katechetycznego oraz założona blacharka. Został przeprowadzony remont pomieszczeń domu katechetycznego (malowanie pomieszczeń, założenie wody i WC).

Zostali ochrzczeni

Alicja Kolasińska, ur. 4.04.2013 r.
Alexander Patersson, ur. 11.02.2013 r.
Amelia Mistrzak, ur. 24.04.2013 r.
Norbert Kozłowski, ur. 9.04.2013 r.
Igor Widawski, ur. 21.03.2013 r.
Kacper Adamski, ur. 8.02.2013 r.
Stanisław Kazimierski, ur. 2.05.2013 r.
Jakub Kasperowicz, ur. 29.04.2013 r.
Anastazja Wojtkowiak, ur. 7.03.2013 r.
Błażej Literski, ur. 29.05.2013 r.
Antoni Zużydło, ur. 18.06.2013 r.
Maja Poczekajska, ur. 7.11.2012 r.
Piotr Ostapkowski, ur. 20.05.2013 r.
Agata Pomianowska, ur. 1.08.2013 r.
Weronika Czapkowska, ur. 17.06.2013 r.

Zawarli sakramentalny związek małżeński

Arkadiusz Maltański i Kinga Wójt
Halon Ross i Lucyna Koperska
Wojciech Poczwardowski i Dominika Jakubowska
Marcin Adamski i Roksana Zwolińska
Łukasz Liberacki i Ewelina Bednarek
Marcin Boiński i Stefania Antosiak
Damian Wilma i Marzena Lewandowska
Adam Kamiński i Iwona Pudlewska
Maciej Skrajda i Agnieszka Grolewska
Tomasz Hames i Monika Rzeżuska
Robert Mielcarz i Marta Niemczewska

Odeszli do wieczności

Edmund Jagodziński, lat 77, z ul. Wyzwolenia
Mirosław Stróż, lat 57, z ul. Cechowej
Henryk Sztubecki, lat 89, z ul. Osiedlowej
Tadeusz Główczewski, lat 62, z ul. Dworzec
Jan Opaczyński, lat 78, z ul. Fordońskiej
Marianna Różańska, lat 85, z ul. Fordońskiej
Krystyna Kownacka, lat 63, z ul. Wyzwolenia

Msze św. w niedziele
8:00, 9:30 (dla młodzieży), 11:00 (dla dzieci), 12:30, 18:30
Msze św. w święta zniesione
7:30, 9:30, 17:00, 18:30
Msze św. w dni powszednie
7:30, 18:30
W I piątek miesiąca Msza św. dla dzieci o godz. 17:00.
Spowiedź św.
w dni powszednie 30 minut przed Mszą św.
w niedziele i święta 20 minut przed każdą Mszą św.
Kancelaria parafialna czynna:
w poniedziałki i wtorki od 8:30 do 9:30
w środy, czwartki i piątki od 16:30 do 17:30
w I piątki miesiąca biuro czynne ok. godz. 17:00,
po zakończeniu spowiedzi dla dzieci.

GŁOS ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA
Redaguje zespół: Dorota Gołda, Krystyna Karpińska, Henryk Wilk, ks. Dariusz Kozłowski, ks. Edward Wasilewski. DTP: Jerzy Rusiniak.
Asystent kościelny: ks. kan. dr Roman Buliński. E-mail: parafia@mikolaj.bydgoszcz.pl
Adres redakcji: ul. Wyzwolenia 2, 85-790 Bydgoszcz. Tel. 52-347-15-55.
Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Świętego Mikołaja w Bydgoszczy. Nakład: 550 egz.